

# „אני לא מסובסד כמו הבימה או הקאמרי, לכן אני הולך עם הזמן...”

מצד המיטרה, והתפרעות של מפקח-מיש"נה באבו שאמר לנו: „סגרנו את מודון 77, נסגור גם אותכם” השאלה שלי אליו הייתה האם מצפוננו נקי, שהוא שולל את לחמם של שמונה מישפחות, אנשים שעשו חזרות תודשיים וחצי והשקיעו את כל כס פם והונג? „מה איכפת לי” היתה התשובה בה שלו, וכמוכן שלא איכפת לו, המיש"טרה תתן לו אולי עוד פלאפל על הכתף.

## מותק של

### בחורות

**מ**יבצע גדול! עשרה שוטרים מצוחצחים, מבריקים, הולכים לכבוש את קאירו (קהיר)! הפחידו את הקהל, פא-ניקה, ורק באים לעצור כמה שחקנים. שיילכו לתפוס גנבים. שיחפשו את המציאתים, את אלה שמציתים מועדונים, אותי הם מחפשים? אדם שיש לו רישיון ביד? אותי זה קל מאד למצוא.

עד המש בבוקר מחזיקים אותנו שם. עד שהקצינים חזרו מהשריפה בפלאזה. הכל היה מבושל ומוכן. מפקח באבו עם ה„ברובע מעייסעס”... אחרי שהוצאתי לו את הרשיון שהיה איתי (זה היה העתק, האורי גינל בבית) הוא חיפש בניירות איזושהי תחבולה. בהתחלה הוא ראה את ההעתק של האישור, או הוא אומר לי איפה האורי גינל. רצתי להביא את האוריגינל מהבית, עם המעטפה המועצה לביקורת, או הוא איבד את צבע עורו והמציא מיסגל לפתע. אם קציני-מיטרה לא רואה טוב, שיקנה

## מדינת ישראל

### משרד הפנים

המועצה לביקורת סרטים ומחזות

לכבוד  
 סר א. רוזנטל,  
 "סרנסור",  
 רחוב בורוכוב 34,  
 תל - אביב

היתר מס' 12/76 תיק פני מב/15

המחזה הפנינג 2000  
 מאת אלי רוזנטל  
 המתרגם

שיצג ע"י תיאטרון הפקרת סרנסור  
 בתיאטרון הפכרית

ותור להצגה במדינת ישראל. בתנאים הבאים:

ד"ר ס. שחם,  
 יו"ר המועצה

## אישור הצנזורה

המועצה לביקורת סרטים ומחזות במשרד הפנים, שכמה מחבריה צפו במופעי-העירום של מונטאנו, נתנה לו היתר להציג את המחזה הפנינג 2000, אחרי שהסכים להסיר מהמחזה קיט"ע ארוטיקה עם צלבים. למרות אישור משרד הפנים, הסתערה המיטרה על ההצגה, בתום המופע שנערך במוצאי-שבת האחרונה, עצה את כל המשתתפים ואת המפיק, לקחה אותם למעצר. הם שוחררו בערבות אחרי שהואשמו כי ביצעו מעשה-תועבה במופעי-

יצאו בכלל, צצה כל הסריה: עשרה שוטי רים מצוחצחים ומבריקים כמו מיצעד יוסי העצמאות, צועדים בסך בין הקהל ועוצרי רים את השחקנים. הייתי למעלה בחדר השמל, פיתאום שותף שלי קורא לי ל-קצין, שהציג עצמו כמפקח-מישנה באבו. ראשי-משלת ישראל לפחות.

כשקראו לי, אליו, ואני מציג את האיי שור, אול לו כמעט הדם מהפנים, הוא לא האמין שיש כזה. הוא אומר לי תבוא למרי חב, פה אני לא רוצה לדבר אתך. אני אומר לו זה משאיר לי טעם מר בפה, מזכיר לי ארץ קומוניסטית. אם אתה ער צר אוטו בכביש, הוא מראה לך רישיון נות, אתה אומר לו בוא למיטרה? זה דבר אלמנטרי ביותר. קודם תברר אם הכל בסדר, לא? הוא לא היה קודם בהצגה. זה לא שבא, ראה, התרשם. הכל מוכן מראש. לקחו כל הצוות, השחקנים — לי מיטרה.

אמרתי בשביל מה השחקנים? אני לוקח את כל האחריות על עצמי. אני הבמאי. אני המפיק של ההצגה, הכל עלי. אני לא מתכחש לכלום, למה להסריד אנשים? מה להם ולכל העניין הזה? טוב, זה לא עזר כמוכן. עם שתי ניידות לקחו את כולם למיטרה.

## מי קובע

### מה מותר?

אז פה נותרה השאלה, מי בארץ קור בע מה מותר, מה לא, לכל הרוחות?

# גם הנושטורים

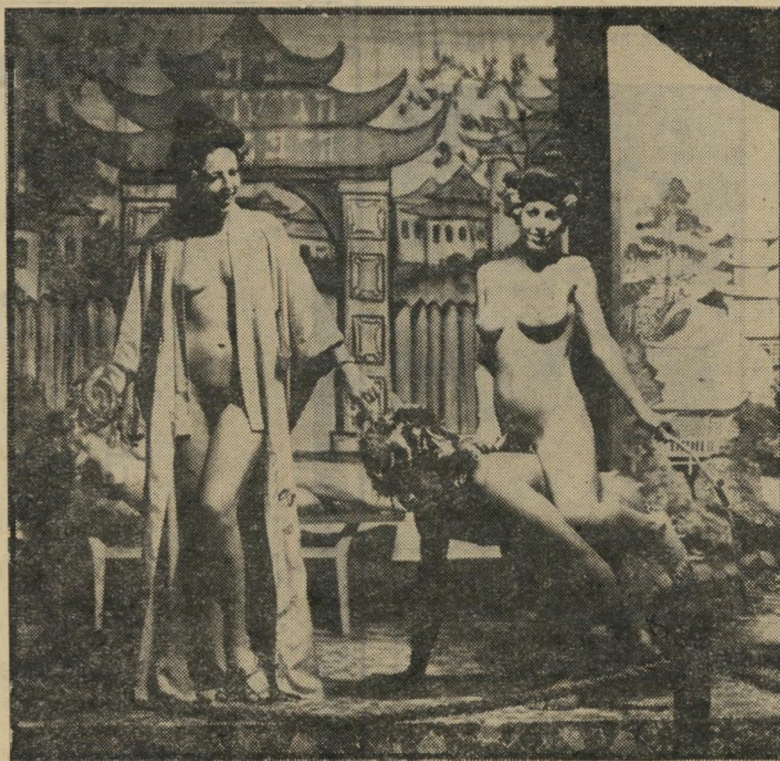
# עושים צנזורה

מישקפיים אופטיות. כל איש-מיטרה רוי אה עצמו מלך כאן! מוציאים אותי מדעי תי, לא ישנתי כל הלילה. כמוכן שההצגה בנויה על סכס. אני לא אומר שמגחים תפילין בהצגה. זה כתוב במודעות שזה הופעת סכס. אבל קיבלתי רישיון, ובלי רישיון לא הייתי פותח את הדלתות.

אני לא מסובסד כמו הבימה והקאמרי, ואני לא יכול להעלות מה שהם מעלים ולהפסיד. לכן אני הולך עם הזמן, אני מעלה מה שהולך בחו"ל. אני לא חושב שאנשים בחו"ל הם פחות מוסריים מאשר בארץ! גם שם יש דתיים, אדוקים לא פחות מנטוריקריתא. שם בחו"ל יש רק מיסגלים, כאן יש גם אמנות. יש מישק. אצלי עובדות מותק של בחורות. קח את תמי: אצלה זה אתגר להתפשט. אני מציג בפני הבחורות אתגר: אתן צועקות על זה שהמוסכמות קובעות לכן איך להתלבש ומה לעשות, אני נותן לכן הזדמנות להוכיח את מה שאתן חושבות... להריאות את כל המודרני שלכן... חוץ מזה, הם לומדים אצלי. מה שלומדים שלוש שנים, אני נותן להם על קצה המולג. והם משקיעים את כל הלב.

ברחתי משם, מהונגריה. למה ברחתי משם? יש לי רכוש שם. כי אני רוצה להיות בארץ חופשית. או תתנו לי את החופש שלי! לא רוצה עוד פעם סטאליניזם פה! אני אוהב את הארץ הזאת, זה האמת. בכל המילהמות השתתפתי. באחרונה, ביום-כיפור, הייתי קציני-בידור. שותת לי הלב לראות דברים כאלה.

אני אבקש פיצוי מלא על הפאשלה הזו! על קילקול שמי הטוב, ועל ביטול ההצגות. התקשרתי לשולמית אלזני ולעוד כמה חברי-כנסת של חרות. אני רוצה לדעת מי הבעל-בית בארץ הזו, מי קובע דברים, אם זו ארץ דמוקרטית או טוטאליטארית!



האם זה המועצה-לביקורת-סרטים-ומחזות בראשות הדוקטור שהם, או סמל-מיטרה מחורבן או קצין יכול לקבוע מה מותר, מה לא? שיגידו. אם ראשי-הממשלה — אז אני מומין אותו. אני רוצה להיות חוקי. המיטרה, האנשים האלה שהיו אתמול, הם לא היו נוכחים בחזרות, הם לא היו כשהיתה המועצה, איך הם יכולים לקבוע מה מותר ומה לא? בזמן החזרות כל הזמן, ובזמן הביקורת-סרטים-ומחזות, היה נציג המיטרה כל הזמן. רס"ל טימור שהוא סגנו של בידור, האחראי למוסר במרחב תל-אביב, היה בכל החזרות והוא היה גם בפרמיירה, הוא אישר את זה, וראה שזה בסדר, ושום דבר לא קרה.

השאלה שלי: למה לא שלחו את אותו בן-אדם שהוא יביע את דעתו אם אנחנו חרגנו או לא? מסקנה שלי, שהמיטרה פה רוצה לקבל פירסומת על הגב של בן-אדם, שלא מוכן להיות מרובע. יש אני שים שראו מופעים שיש בחו"ל, ולעומתם זה ממש תינוקי. למה אדם לא יכול להתרבות בארץ? אם אני לא בסדר, אל תנו לי רישיון. אבל להעליל עלי דברים שלא היו? שהיה מיסגל אמיתי על הר-במה?

אחרי זה נאלצנו להחזיר כסף של אנשים שבאו להצגה שנייה, מקיבוצים ומושבים בארץ. יותר ממאתיים איש. כמעט שפירקו לנו את הדלתות שמה. רוצים לראות את ההצגה. במיטרה לקחו לנו עדות, ושיחררו אותנו בערבות עצמית של 1000 לירות.

אני רוצה לדעת, למה אין התאמה בין המועצה לבין המיטרה? האם לבן-ידור, שאחראי על המוסר, האם זה לא בסמ"כותו לבקר ולראות אם זה לא בסדר? האם יש התחקיר גם במיטרה, אחד אוכל את השני? לפי איזה קריטריון? אני רואה פה פשוט הכשלה והתנכלות

## בית הגיישות

זהו הקטע מתוך הצגתו של מונטאנו שהרגיז את השוטרים שצפו בו. בקטע נראות שתי „פאניות” עירומות רוכבות על גבר עירום, כשברקט שרונה עוד בלונדית עירומה לרפואה. השוטרים טענו שבקטע זה גבר עירום, משום מגע מיני שהוא בגדר תועבה. מאחר שהמיש"טרה היא רשות נפרדת, לא מעניין אותה ההיתר שנתן משרד-הפנים להצגה. מונטאנו, מפיק ההצגה ומביימה, טוען שלא היה כל מיסגל אמיתי על הבמה.